

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 5Cbi/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119209052
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119209052.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v spore žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO 35 937 874, kontaktná adresa pobočky: Kúpeľná 5, 08015 Prešov proti žalovanému: LawService Recovery, k.s. správca konkurznej podstaty úpadcu B. C., G.. XX.XX.XXXX, K. XXX XX I. G. R. XXX, podnikajúceho pod obchodným menom Jozef Kravec NET COMP, s miestom podnikania 067 83 Hažín nad Cirochou 199, IČO: 35 458 411, o určenie pravosti pohľadávky proti podstate, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a.
- II. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 10.05.2019 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že pohľadávka uplatnená v prihláške do konkurzného konania na majetok úpadcu B. C. na Okresnom súde v Prešove vo výške 972,03 EUR za obdobie roku 2017, 3/2018, 4/2018, 5/2018, 6/2018, 7/2018, 8/2018, 9/2018, 11/2018, ktorá vznikla na základe povinnosti odvádzať poisťné na zdravotné poistenie je pohľadávka nesporná, čo do výšky a pravosti.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že vykonáva verejné zdravotné poistenie v zmysle zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zdravotnom poistení“) za podmienok ustanovených v osobitnom predpise - zákon č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3. Okresný súd Prešov dňa 13.07.2012 vyhlásil v Obchodnom vestníku č. 134/2012 konkurz na majetok dlžníka B. C., podnikajúceho pod obchodným menom Jozef Kravec NET COMP, s miestom podnikania 067 83 Hažín nad Cirochou 199, IČO: 35 458 411, sp. zn. 3K/7/2012 (ďalej len „úpadca“) a do funkcie správcu ustanovil JUDr. Lenku Gregovú, so sídlom kancelárie Slánska 20A, 080 06 Prešov, zapísanú v zozname správcov vedeným Ministerstvom spravodlivosti SR pod č. S1423 (ďalej len „predchádzajúci správca“). Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 04.03.2016, sp. zn. 3K/7/2012, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 48/2016 dňa 10.03.2016 súd odvolal predchádzajúceho správcu a do funkcie správcu úpadcu ustanovil LawService Recovery, k.s., so sídlom správcovskej kancelárie Timonova 13, 040 01 Košice, IČO: 47 817 003, správcu zapísaného v zozname správcov vedeným Ministerstvom spravodlivosti SR pod č. S1731 (ďalej len ako „žalovaný“).

4. Po vyhlásení konkurzného konania si uplatnil pohľadávku proti podstate prihláškou zo dňa 11.3.2019, ktorá bola žalovanému doručená toho istého dňa. Prihlasovaná pohľadávka vo výške 972,03 EUR pozostávala z neuhradeného ročného zúčtovania za rok 2017 a neuhradených preddavkov na zdravotné

poistenie za obdobie 3/2018 vo výške 63,84 EUR, za obdobie 4/2018 vo výške 63,84 EUR, za obdobie 5/2018 vo výške 63,84 EUR, za obdobie 6/2018 vo výške vo výške 63,84 EUR, za obdobie 7/2018 vo výške 63,84 EUR, za obdobie 8/2018 vo výške 63,84 EUR, za obdobie 9/2018 vo výške 10,64 EUR a za obdobie 11/2018 vo výške 2,13 EUR.

5. Dňa 26.4.2019 bolo žalobcovi zo strany žalovaného doručené Oznámenie o neuznaní pohľadávky proti podstate, výzva podľa § 87 ods. 8 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“) zo dňa 24.04.2019, čím žalovaný prihlásenú pohľadávku neuznal. Uviedol, že pohľadávka nespĺňa charakteristické znaky pohľadávok proti podstate ustanovené v § 87 ods. 2 ZKR, a nemožno ju považovať za pohľadávku proti podstate z dôvodu, že nesúvisí so správou a speňažovaním majetku a nesúvisí ani s prevádzkovaním podniku.

6. Podľa názoru žalobcu mala uplatnená prihláška všetky zákonné náležitosti pre prihlásenie pohľadávky do konkurzného konania. Výkon povinného verejného zdravotného poistenia sa riadi osobitným zákonom - zákonom o zdravotnom poistení a mimo iné upravuje aj povinnosť platiť preddavky na poistné, ich splatnosť, povinnosť zdravotných poisťovní vykonať ročné zúčtovanie poistného a s tým súvisiace práva a povinnosti platiteľov poistného zdravotných poisťovní.

7. Uplatnená pohľadávka z ročného zúčtovania za rok 2017 bola vyčíslená výkazom nedoplatkov č. 1842222417 zo dňa 2.8.2018 vo výške 576,22 EUR v súlade s § 19 ods. 9 zákona o zdravotnom poistení. Sporná pohľadávka proti podstate predstavujúca nedoplatok z ročného zúčtovania vznikla na základe ročného vyúčtovania, s právoplatnosťou dňa 11.10.2018 a vykonateľnosťou 26.11.2018, teda v čase trvania konkurzného konania v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona o zdravotnom poistení. Žalobca v zmysle § 19 ods. 9 zákona o zdravotnom poistení vydal výkaz nedoplatkov úpadcovi ako samostatne zárobkovo činnnej osobe a taktiež aj ako osobe podľa § 11 ods. 2 zákona o zdravotnom poistení, teda samoplatiteľovi. Za rozhodujúce obdobie je považované obdobie predchádzajúceho kalendárneho roka.

8. Žalobca poukázal na to, že zákon o konkurze a reštrukturalizácii v § 87 ods. 2 ZKR uvádza len príkladom pohľadávky proti podstate, pričom nimi môžu byť aj pohľadávky takého charakteru, z ktorých vyplýva, že nemusia nutne súvisieť so správou a speňažovaním majetku, ale ani s prevádzkou podniku. Medzi takéto pohľadávky nesporne patrí aj poistné na zdravotné poistenie.

9. Podľa nášho názoru pohľadávka na zaplatenie preddavku na poistné a tiež pohľadávka z titulu ročného zúčtovania patrí medzi pohľadávky proti podstate tak, ako ich definuje § 87 ods. 2 ZKR a je právne irelevantné či vznikla v súvislosti s prevádzkovaním podniku úpadcu, pretože veriteľ, ktorý má pohľadávku proti podstate vyplývajúcu mu zo zákona o zdravotnej starostlivosti nie je zbavený práva domáhať sa v priebehu konkurzu jej úhrady, a to aj keď už úpadca žiadnu prevádzkovú činnosť nevykonáva. Je preto irelevantné, že úpadca svoju podnikateľskú činnosť ukončil. Žalobca poukázal na rozsudky súdov v obdobných otázkach Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoKR/18/2014, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 63Cbi/11/2013, či rozsudok Okresného súdu v Prešove sp. zn. 5Cbi/1/2018.

10. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 6.6.2019 a uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú. Poukázal na to, že žalobca nesprávne interpretoval ust. § 87 ods. 2 ZKR, keď má za to, že predmetné ust. § 87 ods. 2 ZKR obsahuje len demonštratívny výpočet pohľadávok proti podstate. Naopak ust. § 87 ods. 2 ZKR predstavuje taxatívny výpočet pohľadávok proti podstate, v dôsledku čoho možno konštatovať, že za pohľadávky proti podstate možno považovať len tie pohľadávky, ktoré sú v tomto ust. § 87 ods. 2 ZKR výslovne uvedené.

11. Žalovaný poukázal na komentár k ZKR, v ktorom sa uvádza, že „Zákon rozlišuje bežné pohľadávky, ktoré sa v konkurze uplatňujú prihláškou (pozri § 28 ods. 1), a pohľadávky proti podstate, ktoré sú svojou podstatou nákladmi konkurzu a ktoré sa uplatňujú bežným spôsobom u správcu. Ďalej je dôležité uviesť, že pohľadávkou proti podstate je iba taká pohľadávka, ktorú zákon za pohľadávku proti podstate výslovne označuje. Ide o pohľadávky, ktoré sú definované v § 87 odseku 2, resp. pohľadávky, ktoré za pohľadávky proti podstate označuje zákon na iných miestach (napríklad § 21 ods. 3, § 45 ods. 6). Pohľadávka, ktorá hmotnoprávne vznikla počas konkurzu, avšak nie je označená zákonom za

pohľadávku proti podstate, nie je pohľadávkou proti podstate. Takáto pohľadávka sa uplatňuje v konkurze prihláškou.“

12. S poukazom na vyššie uvedené preto možno konštatovať, že za pohľadávky proti podstate možno považovať len také pohľadávky, ktoré sú uvedené v § 87 ods. 2 ZKR, a teda spĺňajú vecné a časové kritérium predpísané ZKR pre pohľadávky proti podstate, a to: a) pohľadávka vznikla počas konkurzu na majetok úpadcu a b) pohľadávka svojim charakterom napĺňa vecnú stránku pohľadávky proti podstate. Je nevyhnutné, aby obidve podmienky boli splnené kumulatívne. Preto ak jedna z týchto dvoch podmienok nie je splnená (či už podmienka týkajúca sa času vzniku pohľadávky alebo vecná stránka pohľadávky), nemožno hovoriť o pohľadávke proti podstate. V zmysle ust. § 87 ods. 2 i) a k) ZKR sa za pohľadávky proti podstate považujú len i) pohľadávky na poisťovním na zdravotné poistenie, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, ak súvisia s prevádzkovaním podniku počas konkurzu, k) pohľadávky na poisťovním na zdravotné poistenie, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, ak súvisia so správou a speňažovaním majetku.

13. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 24.08.2016, sp. zn. 10Sžso/27/2015.

14. Uviedol, že ako správca úpadcu neprevádzkoval podnik úpadcu, po tom, čo bol ustanovený do funkcie správcu úpadcu, pričom z obsahu správcovského spisu nevyplýva, ani to, že by tak urobil Predchádzajúci správca (správca Úpadcu, ktorého funkciu vykonával v roku 2017, teda jednoznačne neprevádzkoval podnik Úpadcu). Na základe uvedeného preto nie je splnená jedna z dvoch vyššie uvedených podmienok, keď síce pohľadávka vznikla počas konkurzu úpadcu, ale pohľadávka nesúvisí s prevádzkovaním podniku úpadcu počas konkurzu úpadcu. Pohľadávka žalobcu nie je pohľadávkou proti podstate, nakoľko pohľadávka nespĺňa vecné kritérium pohľadávky proti podstate zakotvené v ust. § 87 ods. 2 písm. i) ani písm. k) ZKR.

15. Pokiaľ žalobca na podporu svojich tvrdení poukazyval v žalobe na niektoré súdne rozhodnutia, žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že predmetné súdne rozhodnutia (rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoKR/18/2014, rozsudok Okresného súdu v Prešove, sp. zn. 5Cbi/1/2018) nie sú aplikovateľné na merito veci. S poukazom na citované odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.08.2016, sp. zn. 10Sžso/27/2015 je zjavné, že skutkový stav v týchto súdnych konaniach bol odlišný od merito veci, pričom nemožno vylúčiť, že súdy nižšieho stupňa dospeli v prejednávanych veciach k nesprávnym právnym záverom, resp. vychádzali z právnej úpravy ZKR účinné do 31.12.2011. Ustanovenie § 87 ZKR účinné do 31.12.2011 skutočne uvádzalo demonštratívny výpočet pohľadávok proti podstate.

16. Žalovaný uviedol aj to, že žalobe žalobcu nemožno vyhovieť aj z dôvodu, že zo strany žalobcu ide o zjavne bezúspešné uplatňovanie práva, keď žalobca sa žalobným petitom domáha určenia niečoho, čo sporné nie je, v dôsledku čoho nemá na určenie naliehavý právny záujem. Žalobným petitom sa domáha toho, aby súd určil, že pohľadávka je nespornou pohľadávkou. Žalovaný pritom nikdy nerozporoval, že by žalobca nemal právo na zaplatenie poisťného vo výške 972,03 EUR z titulu ročného zúčtovania poisťného za rok 2017 a titulu preddavkov na zdravotné poistenie za obdobie 03/2018 - 09/2018 a 11/2018. Žalovaný však neuznal právnu kvalifikáciu pohľadávky, keď mal aj naďalej má za to, že pohľadávka nie je pohľadávkou proti podstate v zmysle § 87 ods. 2 ZKR. Podľa názoru žalovaného totiž pohľadávka predstavuje takú pohľadávkou, ktorá sa v konkurze úpadcu uplatňuje prihláškou v zmysle § 28 ods. 1 ZKR. ZKR je vo vzťahu k CSP je lex specialis, ktorý obsahuje špeciálnu právnu úpravu určovacích žalôb vo vzťahu k sporným pohľadávkam, a preto aj petit týchto žalôb musí obsahovať určité špecifiká a musí byť z neho jednoznačne zrejmé, či sa žalobca domáha určenia popretej pohľadávky (ktorá sa uplatňuje v konkurze prihláškou) alebo určenia pohľadávky proti podstate. Právna kvalifikácia pohľadávok (t.j. zaradenie pohľadávok medzi neprednostné pohľadávky, ktoré sa uplatňujú prihláškou alebo pohľadávky proti podstate) má v konečnom dôsledku výrazný vplyv na konečné uspokojenie tej ktorej pohľadávky, a preto je neprípustné, aby dochádzalo k akejkoľvek zámene tejto právnej kvalifikácie. Formulácia petitu nezodpovedá právnej úprave obsiahnutej v ZKR, nakoľko v zmysle ZKR sa môže žalobca domáhať buď toho a) aby súd určil, že veriteľ XY je veriteľom pohľadávky vo výške XY zapísanej do zoznamu pohľadávok v konkurze úpadcu (ak ide o pohľadávkou, ktorá bola popretá správcom v zmysle § 32 ZKR) alebo b) aby súd určil, že veriteľ XY je veriteľom pohľadávky proti podstate vo výške XY v konkurze úpadcu (ak ide o pohľadávkou proti podstate, ktorej právny dôvod alebo výšku

správca neuznal podľa § 87 ods. 8 ZKR). Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na to, že jedným z predpokladov úspešnosti v konaní o určenie pohľadávky proti podstate je správne formulovaný petit, t.j. petit, ktorým sa žalobca domáha toho, aby súd určil, že žalobcom uplatnená pohľadávka je pohľadávkou proti podstate, v žalobnom návrhu (t.j. v petite) absentuje návrh, v zmysle ktorého by žalobca požadoval vydanie rozsudku, ktorým by súd určil, že pohľadávka je pohľadávkou proti podstate. Prípadná zmena petitu žaloby, by znamenala zásadnú zmenu kvalifikácie pohľadávky (t.j. rozšírenie uplatneného práva, keď by sa výrazne zmenila právna kvalifikácia uplatneného práva), o ktorej by musel v zmysle § 139 CSP rozhodnúť súd. V tomto čase je zmena petitu žaloby neprípustná, a to s poukazom na ust. § 87ods. 8 ZKR5, v zmysle ktorého zákon stanovuje prekluzívnu lehotu v rámci ktorej sa veriteľ môže na súde domáhať určenia právneho dôvodu a výšky pohľadávky proti podstate, t.j. lehotu 15 dní odo dňa doručenia výzvy na podanie žaloby. Žalovaný doručil žalobcovi oznámenie o neuznaní dňa 26.04.2019, ktoré obsahovalo zároveň výzvu na podanie žaloby podľa § 87 ods. 8 ZKR, v dôsledku čoho lehota na podanie žaloby (ako aj na podanie akejkoľvek zmeny žaloby a teda aj žalobného petitu) začala plynúť dňa 27.04.2019 a uplynula dňa 13.05.2019 (keď posledný deň lehoty na podanie žaloby pripadol na 11.05.2019, t.j. sobotu). Na základe uvedeného preto v tomto čase nemožno pripustiť akúkoľvek zmenu žaloby, nakoľko právo na zmenu žaloby žalobcovi zaniklo, a to dňom 13.05.2019. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca má v rámci svojej organizačnej štruktúry samostatné právne oddelenie, pričom aj predmetná žaloba bola v mene žalobcu podaná právnikom JUDr. Alexandrou Anderkovou, na základe čoho možno usudzovať, že žalobca má dostatok vedomostí na to, aby vedel ako uplatňovať svoje práva. Z opatrnosti namietal tiež skutočnosť, že žaloba nebola podaná včas a nebola podpísaná oprávnenou osobou. Navrhol, aby konajúci súd žalobu žalobcu v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 5Cbi/13/2019 v celom rozsahu zamietol.

17. Žalobca sa k uvedenému vyjadril a uviedol, že pohľadávky proti podstate vznikajú najčastejšie v príčinnej súvislosti s prevádzkovaním podniku dlžníka. Avšak znenie § 87 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov uvádza len príkladom pohľadávky proti podstate, pričom nimi môžu byť aj pohľadávky takého charakteru, z ktorých vyplýva, že nemusia nutne súvisieť so správou a speňažovaním majetku, ale ani s prevádzkou podniku. V danom prípade ide o hľadanie zdravotného poistenia o verejnoprávnu povinnosť. Pohľadávky z verejného zdravotného poistenia majú osobitné postavenie a spravuje ich zdravotná poisťovňa na základe zákonného zmocnenia. Ide o osobitný druh verejno-právnej pohľadávky, od ktorej závisí poskytovanie zdravotnej starostlivosti, keď každá fyzická osoba, ktorá spĺňa zákonom stanovené podmienky, je aj zákonom zdravotne poistená. Žalobca naďalej zotrval na svojom stanovisku, ktoré uviedol v žalobe zo dňa 6.5.2019 a podoprel aj ďalšie rozsudky súdov, Okresného súdu Košice I, sp. zn. 31Cbi/12/2017 a rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 13CoKR/36/2016.

18. Podľa Čl. 8 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej už len CSP): Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

19. Podľa Čl. 15 ods. 1, 2 CSP : Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

20. Podľa § 191 ods. 1, 2 CSP : Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

21. Podľa § 154 CSP: Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

22. Podľa § 186 ods. 2 veta prvá CSP: Súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

23. Podľa § 150 ods. 1 CSP: Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

24. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP: Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

25. Podľa § 87 ods. 2 písm. i/, zák. č. 7/2005 Z.z. /Zákon o konkurze a reštrukturalizácii - ďalej len ZKR/: Pohľadávky proti podstate sú pohľadávky proti všeobecnej podstate a pohľadávky proti oddelenej podstate. Pohľadávky proti všeobecnej podstate sú a uspokojujú sa zo všeobecnej podstaty v tomto poradí: i)) pohľadávky na daniach, poplatkoch, clách, poistnom na zdravotné poistenie, poistnom na sociálne poistenie, príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie a príspevkoch na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, ak súvisia s prevádzkovaním podniku počas konkurzu.

26. Podľa § 87 ods. 7 ZKR : Pohľadávky proti podstate sa uplatňujú u správcu. Na požiadanie správca oznámi veriteľovi, či uznáva právny dôvod a výšku jeho pohľadávky proti podstate, vrátane poradia.

27. Podľa § 87 ods. 8 ZKR : Ak správca neuznáva právny dôvod alebo výšku pohľadávky proti podstate, bez zbytočného odkladu vyzve veriteľa, aby sa najneskôr v lehote 15 dní od doručenia výzvy žalobou podanou voči správcovi domáhal, aby súd určil právny dôvod alebo výšku pohľadávky proti podstate s poučením o následkoch zmeškania tejto lehoty. Ak veriteľ žalobu včas nepodá, na pohľadávku proti podstate sa v rozsahu, v ktorom ju správca neuznal, v konkurze neprihliada. Ak sa už o právnom dôvode alebo výške pohľadávky proti podstate právoplatne rozhodlo po vyhlásení konkurzu, o určení jej právneho dôvodu alebo výšky už nie je možné rozhodovať podľa tohto ustanovenia.

28. Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č.95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení zákona č. 718/2004 Z.z. ďalej len zákona o zdravotnom poistení : Platiteľ poistného je povinný vypočítať, platiť a odvádzať preddavok na poistné na účet príslušnej zdravotnej poisťovne v každom kalendárnom mesiaci. Preddavok na poistné sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nadol.

29. Podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona o zdravotnom poistení : Na účely tohto zákona je povinný platiť poistné a) zamestnanec, b) samostatne zárobkovo činná osoba, c) zamestnávateľ, d) štát, e) platiteľ dividend. Poistné je povinná platiť aj osoba, ktorá je verejne zdravotne poistená podľa tohto zákona a nie je a) zamestnancom, b) samostatne zárobkovo činnou osobou alebo c) osobou podľa odseku 7.

30. Podľa § 19 ods. 1, prvá veta zákona o zdravotnom poistení : Zdravotná poisťovňa je povinná vykonať ročné zúčtovanie poistného za predchádzajúci kalendárny rok za svojho poistenca, a ak mal zamestnávateľa, aj za tohto zamestnávateľa, pričom v tomto ustanovení je ďalej v písmenách a) až e) uvedené, kedy zdravotné poisťovne ročné zúčtovanie vykonať nemusia.

31. Podľa § 19 ods. 2 a 3 zákona o zdravotnom poistení : Zdravotná poisťovňa vykoná ročné zúčtovanie poistného podľa odseku 1 do 30. septembra nasledujúceho kalendárneho roka. Ak má platiteľ poistného predĺženú lehotu na podanie daňového priznania, ročné zúčtovanie poistného zdravotná poisťovňa vykoná najneskôr do 31. októbra kalendárneho roka, v ktorom je povinnosť podať daňové priznanie. Zdravotná poisťovňa v ročnom zúčtovaní poistného vykoná výpočet sumy poistného z vymeriavacieho základu podľa § 13 za všetkých platiteľov poistného okrem štátu a výpočet sumy preplatku na poistnom (ďalej len „preplatok“) a nedoplatku v členení podľa jednotlivých platiteľov poistného okrem štátu. Jednotlivé sumy poistného sa zaokrúhľujú na najbližší eurocent nadol. Na vykonanie ročného zúčtovania poistného použije zdravotná poisťovňa údaje vykázané alebo určené podľa § 20, oznámené podľa § 22 až 24 alebo oznámené podľa § 29b.“

32. Podľa § 19 ods. 9 zákona o zdravotnom poistení : Ak je výsledkom ročného zúčtovania poistného nedoplatok, zdravotná poisťovňa vydá výkaz nedoplatkov a zašle ho v lehote podľa odseku 2 platiteľom poistného, ktorými sú zamestnávateľ, samostatne zárobkovo činná osoba alebo platiteľ poistného podľa § 11 ods. 2. Výkaz nedoplatkov podľa prvej vety obsahuje okrem údajov uvedených v § 17a ods. 2 písm. a) b) d) e) a g) až j) aj údaj o lehote na odvedenie nedoplatku z ročného zúčtovania poistného podľa odseku 15 a údaje uvedené v odseku 8 druhej vety okrem údajov o výške preplatku a poučenia o možnosti podať nesúhlasné stanovisko podľa odseku 12; ustanovenia § 17a ods. 3 až 11 platia rovnako.

33. Podľa § 19 ods. 23 zákona o zdravotnom poistení : Postup výpočtu ročného zúčtovania poistného, vzor ročného zúčtovania poistného, podrobnosti o platení preddavkov na poistné, preplatiek a nedoplatkov, ročnom zúčtovaní poistného a povinnostiach pri ročnom zúčtovaní poistného ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo zdravotníctva po dohode s Ministerstvom financií Slovenskej republiky.

34. V tomto konaní medzi stranami boli nesporné nasledovné skutkové okolnosti: Skutočnosť vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu B. C., G.. XX.XX.XXXX, K. XXX XX I. G. R. XXX, podnikajúceho pod obchodným menom Jozef Kravec NET COMP, s účinkami od 14.7.2012 uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 3K/7/2012 zo dňa 6.7.2012, ako vyplýva z výňatku z Obchodného vestníka 134/2012, skutočnosť uplatnenia pohľadávky žalobcu z titulu nedoplatku z ročného zúčtovania poistného na zdravotnom poistení za rok 2017 na základe vykonaného ročného zúčtovania v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 580/2014 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z.z o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a predpísaní v zmysle ustanovenia § 19 ods. 9 zákona o zdravotnom poistení v spojení s ustanovením § 17a zákona o zdravotnom poistení právoplatnom a vykonateľnom výkazom nedoplatkov č. 1842222417 zo dňa 2.8.2018 a neodvedenia preddavkov na poistné na zdravotné poistenie (ďalej len „poistné“) za obdobie od 03/2018 do 11/2018, listom žalobcu zo 11.3.2019 adresovaným žalovanému.

35. Reakcia žalovaného listom z 24.4.2019, v obsahu ktorej žalovaný poprel uplatnenie predmetnej pohľadávky, keďže správca po preštudovaní podania žalobcu a jeho príloh dospel k záveru, že pohľadávku vo výške 972,03 EUR, ktorú si žalobca uplatnil ako pohľadávku proti podstate, nemožno, a to v celom rozsahu, kvalifikovať ako pohľadávku proti podstate, nakoľko pohľadávka v celom rozsahu nespĺňa zákonné podmienky definované v § 87 ods. 2 ZKR. Správca uviedol, že za pohľadávky proti podstate možno považovať len tie pohľadávky, ktoré sú vymedzené v ust. § 87 ods. 2 ZKR. V tomto prípade ust. § 87 ods. 2 ZKR predstavuje taxatívny výpočet, a preto pokiaľ vyššie uvedená pohľadávka nespĺňa charakteristické znaky pohľadávok proti podstate ustanovené v § 87 ods. 2 ZKR, nemožno ju považovať za pohľadávku proti podstate v zmysle ZKR. Uviedol, že má za to, že v danom prípade nedošlo k splneniu druhej zákonnej podmienky v podobe charakterových vlastností pohľadávky proti podstate, nakoľko z predložených dokladov, najmä z výkazu nedoplatkov vyplýva, že nedoplatok na poistnom vo výške 576,22 EUR z titulu ročného zúčtovania poistného na zdravotnom poistení za rok 2017 pozostáva z nasledovných čiastkových nedoplatkov; - nedoplatku vo výške 355,77 EUR, ktorý vznikol úpadcovi ako samostatne zárobkovo činnéj osobe, nedoplatku vo výške 220,45 EUR, ktorý vznikol úpadcovi ako samoplátiteľovi. Z verejne dostupných informácií vyplynulo, že úpadca ukončil svoju podnikateľskú činnosť, ktorú vykonával pod IČO: 35 458 411 dňom 14.09.2017. Vzhľadom k tomu, že úpadca od tohto momentu (od 14.09.2017) nevykonával podnikateľskú činnosť. Správca mal zato, že aj zvyšná časť pohľadávky v podobe nedoplatku na poistnom na zdravotné poistenie za obdobie od 03/2018 do 11/2018 mohla vzniknúť len ako nedoplatok, ktorý mal úpadca hradiť ako samoplátiteľ. Správca uviedol, že po dobu výkonu podnikateľskej činnosti neboli z podnikateľskej činnosti úpadcu pripísané v prospech konkurznej podstaty žiadne peňažné prostriedky. Z tohto dôvodu časť pohľadávky v podobe nedoplatku na poistnom, ktorá mala úpadcovi vzniknúť ako samostatne zárobkovo činnéj osobe nesúvisí a ani nemôže súvisieť so správou a speňažovaním majetku. Správca zároveň odo dňa ustanovenia do funkcie správcu úpadcu neprevádzkoval ani podnik, pričom z obsahu konkurzného spisu nevyplýva, že by tak urobil predchádzajúci správca. Z tohto dôvodu preto časť pohľadávky v podobe nedoplatku na poistnom, ktorá mala úpadcovi vzniknúť ako samostatne zárobkovo činnéj osobe nesúvisí ani s prevádzkovaním podniku. Pohľadávka, či už vznikla ako nedoplatok na poistnom úpadcovi ako i samostatne zárobkovo činnéj osobe alebo samoplátiteľovi, táto nesúvisí so správou a speňažovaním majetku a nesúvisí ani s prevádzkovaním podniku. Pohľadávku preto správca nepovažoval za pohľadávku proti podstate, nakoľko nespĺňa charakteristické vlastnosti pohľadávok proti podstate vyplývajúce z ust. § 87 ods. 2 ZKR, a vyzvanie žalobcu, aby do 15 dní odo dňa doručenia výzvy podal žalobu voči žalovanému / č.l. 9/.

36. Doručenie uvedenej výzvy žalovaného žalobcovi tiež bolo nesporné dňa 26.4.2019, podanie žaloby v tejto veci dňom 10.05.2019, bolo teda realizované včas, podľa § 87 ods. 8 ZKR.

37. Žalobca sa domáhal určenia pohľadávky z titulu právoplatného a vykonateľného výkazu nedoplatkov č. 1842222417 zo dňa 2.8.2018 a neodvedenia preddavkov na poistné na zdravotné poistenie (ďalej len „poistné“) za obdobie od 03/2018 do 11/2018. Poukazoval pri tom na úpravu § 87 ods. 2 ZKR a tvrdil,

že sa jedná o pohľadávku proti podstate považoval ale za právne irelevantné či vznikla v súvislosti s prevádzkovaním podniku úpadcu (§ 87 ods. 2 písm. i) ZKR).

38. Z citovaného zákonného ustanovenia § 87 ods. 2 ZKR vyplýva, že pohľadávka na zdravotnom poistení môže byť považovaná za pohľadávku proti podstate za predpokladu súčasného splnenia dvoch podmienok: - 1. ide o pohľadávku, ktorá vznikla po vyhlásení konkurzu a súčasne, - 2. pohľadávka súvisí s prevádzkovaním podniku počas konkurzu alebo so správou a speňažovaním majetku.

39. Nebolo sporné, že pohľadávky žalobcu vznikli z vyúčtovania za rok 2017 predstavujúca nedoplatok z ročného vyúčtovania na základe ročného vyúčtovania s právoplatnosťou 11.10.2018 a podľa rozpisu vykázaného poistného za marec 2018 až september 2018 a následne za november 2018, teda po vyhlásení konkurzu /konkurz vyhlásený dňa 14.7.2012, splnenie prvej z dvoch podmienok nebolo predmetom dokazovania.

40. Pre rozhodnutie v tejto veci bola ťažiskovou otázkou súvislosť pohľadávky s prevádzkovaním podniku počas konkurzu. Úprava § 87 ods. 2 písm. i/ ZKR vymedzuje podmienky, ktoré podľa názoru súdu musia byť uspokojené súčasne, a teda pri nenaplnení čo i len jednej z nich nie je možné skonštatovať, že by v danom prípade išlo o pohľadávku proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. i/ ZKR.

41. V tejto súvislosti súd poukazuje na vyjadrený právny záver dovolacieho súdu, ktorý v prejednávanej veci (len čiastočne súvisiacej s predmetom tohto konania avšak v časti použiteľnej) uviedol, že pojem „ak súvisia s prevádzkovaním podniku počas konkurzu“ je potrebné vykladať v zmysle definície podniku uvedenej v ustanovení § 5 Obchodného zákonníka s tým, že ak správca neuskutočnil relevantné úkony smerujúce k ukončeniu podnikateľskej činnosti úpadcu, dochádza k prevádzkovaniu podniku počas konkurzu.

42. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

43. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo imania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

44. Podľa §215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

45. Z ustanovenia § 151 CSP vyplýva, že stranu sporu zaťažuje procesné bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany. Za podmienok uvedených v § 151 ods. 2 CSP musí popierajúca strana uviesť vlastné tvrdenia. Na kvalitu popretia skutkových tvrdení platia rovnaké požiadavky ako pre predkladanie skutkových tvrdení. Aj popretie skutkových tvrdení musí byť hodnotené z hľadiska ich určitosti.

46. Dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že prihlásená pohľadávka súvisela s prevádzkovaním podniku počas konkurzu, resp. že súvisela so správou a speňažovaním majetku, bolo na žalobcovi, ktorý toto dôkazné bremeno neunesol.

47. V danej právnej veci v priebehu konania žalobca žiadnym z dôkazov nepreukázal, že by v priebehu konkurzu od 14.7.2012 prevádzkoval žalovaný podnik úpadcu. Žalovaný (čo tiež žalobca nepoprel), že z verejne dostupných informácií zistil, že úpadca ukončil svoju podnikateľskú činnosť, ktorú vykonával IČO: 35 458 411 dňom 14.09.2017.

48. Súd vo veci považoval za dôvodnú aj námietku žalovaného, pokiaľ ide o petit incidenčnej žaloby, tento má znieť na určenie popretej pohľadávky, napríklad nasledovne: „Určuje sa, že žalobca je veriteľom pohľadávky prihlásenej do konkurzného konania úpadcu XY z titulu proti podstate...“ V praxi sa chronicky opakujú nesprávne formulované petity incidenčných žalôb, v ktorých sa žalobca ako v danej právnej veci domáha určenia, že pohľadávka je zistená, čo do právneho dôvodu, výšky, poradia, zabezpečenia, vymáhateľnosti a poradia. Takéto petity sú nesprávne z dôvodu, že zistenie pohľadávky je zákonným dôsledkom vyhovenia incidenčnej žaloby.

49. Nakoľko neboli splnené súčasne zákonné predpoklady pre vznik pohľadávky proti podstate a popretie prihlásenej pohľadávky žalobcu, žalovaným považoval súd za dôvodné, súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

50. Súd ustálil zhodne ako žalovaný, že pohľadávka žalobcu nebola pohľadávkou proti podstate a žalobca si mohol si ju uplatniť v konkurze prihláškou postupom podľa § 28 ZKR.

51. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP: O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Podľa § 255 ods. 1 CSP: Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, v nadväznosti na čo je stranou v tomto konaní v celom rozsahu úspešnou žalovaný, ktorému súd priznal podľa § 255 ods. 1 CSP plný nárok na náhradu trov konania s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie na súde končí podľa § 262 ods. 1, 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.